

Loch Lomond

WALIS
W

Kære Publikum!

Om lidt bliver der mørkt i Salen, og saa maa De selv om det. Forinden vil jeg dog gerne forberede Dem paa et Par Smaating angaaende det, De skal se — nemlig Revyen — altsaa »COCKTAIL«.

Cocktail betyder ifølge flere gamle Skrifter noget i Retning af mixed — og mixed har man vel nok Lov at kalde »Dana«s første Revyproduktion.

Den er blandet af alt, hvad der fandtes af godt og bedre i Sommerens to store Revysuccesser — »Apolloteatret«s og Stig Lommers, og som et ekstra lille Stenk Frugtsaft i Bunden af Shakeren, er der hentet en enkelt Ting fra »Cirkus-Revyen«.

Da Undertegnede kun er Skyld i den forbindende Dialog mellem Numrene, kan ingen forbyde mig at paastaa, at det er en go' Cocktail, der er kommet ud af det. Ligeledes vil jeg hævde, at en bedre Rollebesætning end denne vil være vanskelig at opdrive, idet saagodtsom alt, hvad der findes af s t a r s indenfor dansk Revy, er i Ilden — og stadig uden at nævne Navne vil jeg til syvende og sidst slaa fast, at Iscenesættelsen ligger i de allerbedste Hænder.

Men alt det opdager De forhaabentlig efterhaanden som Aftenen skrider frem. Lad mig blot slutte med at sige, at hvis De alligevel ikke skulde synes, at Revyen er morsom, bærer ingen af de Ovennævnte Skylden.

Saa maa der være noget galt med Lærredet!

Børge Müller.

De store sorte Fugle

Jeg er kun en Dreng, en lille Spanier,
jeg var stolt og sorgløs, fuld af Mod,
med de andre tumlede jeg Dagen
bort i Leg omkring den blanke Flod,
søgte Skjulested i dybe Skygger
under Muren om min Faders Hus —
Men saa kom de store, sorte Fugle
og nu er det kun — en Dyrge Grus.

Naar de store, sorte Fugle kommer,
lyder Brag af Baal og angste Skrig,
alle Mure vakler — staar i Flammer,
til de synker over tavse Lig.

Bag den brændte Kirkes dybe Skygger
skjuler jeg mig, skælvende af Angst,
naar jeg ser de store, sorte Fugle
kredse ubønhørligt efter Fangst.

Jeg var kun en Dreng, en lille Spanier,
stolt og sorgløs, kaad og barneglad,
nu er jeg en Sjæl, som er forkullet
af en Verdens Grusomhed og Had.
Er det sandt, at bag de fjerne Bjerge
bor der gode Mennesker endnu,
dræb dem saa, de store, sorte Fugle,
som de dræbte Spaniens smukke Smil —.

Cocktail

rystet af EMANUEL GREGERS

Medvirkende:

Liva Weel . Marguerite Viby

**Hans W. Petersen, Chr. Arhoff, Stig Lommer,
Chr. Gottschalch, Osvald Helmuth, Ludvig
Brandstrup, Aase Jacobsen, Randi Steen, Henry
Lorenzen, Eliza Johansen, Lillian Dorris, Astrid
Schmal, Grethe Sjølin, Birthe Svarre, Vilfred Kjær,
Niels Foss og Richard Stangerup samt Apollotea-
trets Kor.**

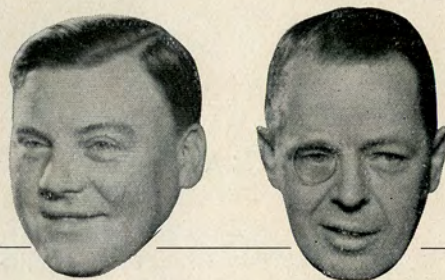
Orkestre: Elo Magnussen, Kai Kilian, Richard Stan-
gerup, E. Lindorff-Larsen . *Akkompagnement:* Hans
Kauffmann, Henry Willum, Vilfred Kjær . *Tekster:*
Mogens Dam, Paul Sarauw, Børge Müller, Aage
Steffensen, Poul Sørensen, Ludvig Brandstrup,
Victor Skaarup . *Komponister:* Vilfred Kjær, Hen-
ry Willum, Kaj Normann Andersen, Aage Lund-
wald, Kai Kilian, Aage Stentoft.

Danse: Oda Huld . *Dekorationer:* Erik Aaes og
L. Mathiesen . *Kostymer:* Apollo-Revyen og Stig
Lommer Revyen . *Fotografer:* Ejner Olsen og Vald.
Christensen . *Tonemester:* H. Lynge og Henning
O. Petersen . *Tonefotograf:* H. C. Petersen . *Lyd-
system:* Petersen og Poulsen.

Produktion: DANA Film

Udlejning: A/S Nordisk Films Kompagni.

Program

1. **Introduktion.** Hele Ensemblet.
»Better Times«, Musik: Vilfred Kjær. Orkester: Elo Magnussen.
2. **Eksercits.** Marguerite Viby og Kor.
Musik: Kai Kilian. Orkester: Kai Kilian. Dans: Oda Huld.
3. **Hver Gang vi er sammen.** Liva Weel.
Musik: Henry Willum. Akkompagnator: Hans Kauffmann.
Tekst: Mogens Dam.
4. **De levende Broncefigurer.** Eliza Johansen og Lillian Dorris.
Musik: »Samson og Dalila«. Dans: Oda Huld.
5. **Bridge.** Marguerite Viby og Chr. Arhoff.
Tekst: Paul Sarauw.
6. **Vandrefuglene.** Molly Petersen.
Musik: Henry Willum. Orkester: Elo Magnussen.
Tekst: Mogens Dam.
7. **Mon Christian.** Marguerite Viby og Kor.
Musik: Kai Normann Andersen. Orkester: Kai Kilian.
Tekst: Mogens Dam.
8. **Henry Lorenzen.** Illusionskomiker.
9. **Kameliadamen.** Liva Weel.
Musik: Henry Willum. Akkompagnatorer: Hans Kauffmann og Henry Willum. Tekst: Mogens Dam.
10. **Drømmeland.** Marguerite Viby og Hans W. Petersen.
Musik: Kai Normann Andersen. Orkester: Kai Kilian.
Tekst: Aage Steffensen. Dans: Oda Huld.
11. **De store sorte Fugle.** Astrid Schmal.
Musik: Henry Willum. Orkester: Elo Magnussen.
Tekst: Mogens Dam.
12. **Danmarks Badeliv.** Stig Lommer, Chr. Gottschalch og Aase Jacobsen.
Musik: Aage Lundwald. Orkester: Elo Magnussen.
Tekst: Mogens Dam.

13. **Molak-Molak.** Osvald Helmuth og Ludvig Brandstrup.
Musik: Aage Stentoft. Orkester: E. Lindorff-Larsen.
Tekst: Paul Sørensen og Ludvig Brandstrup.
14. **Angaaende en Udenlandsrejse.** Liva Weel.
Musik: Henry Willum. Akkompagnator: Hans Kauffmann og Henry Willum. Tekst: Mogens Dam.
15. **Piger i Regn.** Eliza Johansen, Lillian Dorris, Grethe Sjølin, Molly Petersen, Gerda Neumann og Vilfred Kjær.
Musik: Vilfred Kjær. Tekst: Victor Skaarup.
16. **Paa Indkøb.** Marguerite Viby og Hans W. Petersen.
Tekst: Paul Sarauw.
17. **Sailor, where are you?** Hans W. Petersen og Kor.
Orkester: Kai Kilian. Tekst: Mogens Dam.
Dans: Oda Huld.
18. **Danmark vaagn op.** Marguerite Viby.
Musik: »Stars and Stripes«. Orkester: Kai Kilian.
Tekst: Mogens Dam.
19. **Marimba-Ensemble.** »Spanish Gipsy Dance«.
Orkester: Richard Stangerup.
20. **Filmen som saadan.** Liva Weel.
Musik: Henry Willum. Akkompagnatorer: Hans Kauffmann og Henry Willum. Tekst: Mogens Dam.
21. **Naar Katten er ude.** Marguerite Viby og Hans W. Petersen.
Tekst: Paul Sarauw.
22. **Perlerne.** Randi Steen og Kor.
Musik: Kennedy & Carr. Orkester: Kai Kilian.
23. **Lippe Detmold.** Liva Weel og Marguerite Viby.
Musik: Henry Willum. Orkester: Elo Magnussen.
Tekst: Mogens Dam.
24. **Finale.** Hele Ensemblet.
Musik: Vilfred Kjær.

Danmark vaagn op — !

Nu frem paa Skansen, danske Dreng,
lad os se lidt virkligt Mandemod,
før gamle Danmarks Vang og Vænge
bliver altfor mosbegroet!

Ned med de sure, gamle Knolde,
alle Forælderne ryster i Gællerne,
ned med de Hjerner, der er kolde
og med det vandede Blod.

Snart har den store Klokke ringet
over Parlamentarismen,
saa ned med Lands- og Folketinget,
alle disse Nissemænd!

Nej, lad os faa en flot Diktator
storslaaet, larmende, op ad med Armene,
En, der forstaar, hvad Ungdom'n attraaer
og som kan finde paa no'et.

Det er os paa de femten Aar i Dag,
der mod Fremtidens Skanser stormer,
vi vil skraale og slaas for Ungdommens Sag
og ha' Lov at traske rundt i Uniformer!
Heil Danmark, vaagn op — rul dig ud!
du har Fanden ta' mig hvilet dig længe,
din Borger, din Bonde er kuet
og Nationens Forsvar truet.

Saa ned med Partiernes Tyranni,
dem, der gaar og spiller Sjavs for vores Penge,
lad os bare faa gjort op og hædt ud,
saa det blir til at trække Vej'r't i Vang og Vænge.
Alt det der — med Stavning og med smaa og
store Bogstav'r,

det er Kluns og Dikkedar,
vi, der ryger Cecil, vi vil blæse dem en Vals paa,
hvo'n man staver til »Segar«!

Skal man i det hele taget lære no'et, som ikke
angaar »Sagen«,

man har faaet nok af Lektievøvl, naar man
har seksten Aar paa Bagen,

lad os komme ud at spænde Bælte,
lad os faa lidt Fodbold og lidt Telte,

ud og drive Sport og »finde Melodier«
med de raske Svømmepiger,
Danmark vaagn op, rul dig ud,
du har allerede sovet for længe,
Regeringen den faar et Skud,
det er længe siden den har duet.
For Stauning og P. Munch og Buhl,
selv for Steincke er vi ikke Spor af bange,
nej Danmark, vaagn op, rul dig ud,
saa der blir til at være i din Væng og Vange.

Ang. en Udenlandsrejse.

Rundt om de hjemlige Kysters
Klitter for Tiden gaar Bølgerne højt,
saa nu maa selv vore Østers
flygte til Sverige — ja er'et ikke drøjt?
Medio af Februar drog alle Østersers Far
gram i Hu over Sundet med Skal og med Skæg
og med Skum i de rynkede Bryn,
der var mere end een, der sku' sættes til Væg,
fra hans Øjne der glimtede Lyn.
Der stod S. U. paa Invitationen,
og Skæld Ud var der ogsaa i Tonen,
der blev stille i Norden — en underlig Stund,
da Hr. Stauning holdt Tale i Lund.

Der var Kalas uppaa Salen
Fjärran han drøjde og Helan han gick
spændte de ventede paa Talen
og det tør siges — Valuta de fik!
Staunings berygtede Bas
hørtes til fjerneste Plads.
Hvis I aldrig har hørt et Par Sandheder før,
kan I dølenme tro, I skal faa,
et Par Skvulp af det saakaldte danske Humør —
da blev Svenskerne gule og blaa.
Stauning uden al Blusel og Bævren
snakked rigtig saa dejligt fra Lev'ren
og at snakke fra Lev'ren, den Sport er jo sund,
men de kan ikke li' Lever i Lund.

Vandrefuglene.

Hastende, før Solen daler
bag Skovens Brøm
og Natten rejser sit Telt,
sværmer vi som rappe Svaler
mod Reden hjem,
det gamle Slot med de gyldne Ruder.
Smaa Svaler, som bringer Sommer,
hvorhen vi kommer
paa Vandrerfærd,
smaa Svaler paa blanke Vinger,
som langt os bringer
i al Slags Vejr.
Bonden, som forstaar Naturens Tale
smiler, naar han ser den første Svale:
Smaa Svaler!
Hver Gang I kommer,
saa blir det Sommer
i Danmarks Gaard.

Langs de blomsterklædte Kløfter,
hvor Vejen gaar,
vi sværmer glade af Sted,
til et Hvil i grønne Grøfter
knap Stunder faar
vi skal jo hilse paa alt det skønne.
Smaa Svaler,
som bringer Sommer,
hvorhen vi kommer
paa Vandrerfærd,
smaa Svaler
med Sol paa Ryggen,
som søger Lykken
hvorend den er.
Ingen ved, hvad Eventyr kan hænde
i det gamle Slot ved Vejens Ende —
Smaa Svaler,
hver Gang I kommer,
saa blir det Sommer
i Danmarks Gaard.

5018